

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας

Ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ολους, σάν Χριστιανούς, μᾶς ἀ-
πασχολεῖ τό ἐρώτημα:

Τί εἶναι ἡ Θεία Κοινωνία; Τί
μᾶς δίνει; Γιατί ἔχει τέτοια κυ-
ρίαρχη θέση στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας;

* * *

«Λέγει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χρι-
στός:

-Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ἐγώ
εἶμαι ὁ Ἄρτος ὁ ζῶν πού κατέβηκε
ἀπό τόν οὐρανό (Ἰωάν. 6, 48-51).

Μέ τά λόγια αὐτά θελεῖ νά μᾶς
εἰπεῖ: τό μάννα, γιά τό ὅποιο ἡ Παλαιά
Διαθήκη μᾶς λέγει, ὅτι ἦταν ἄρτος πού
κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, ἦταν μιά
σκιά, μιά ἀμυδρή εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ
ἄρτου τῆς ζωῆς, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό ἀκούσατε; Τό καταλάβατε; Μᾶς
τό εἶπε ὁ Χριστός ξεκάθαρα:

-Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἄρτος τῆς Ζωῆς. Ὅ-
ποιος φάει ἀπό τόν Ἄρτο αὐτό, παίρ-
νει ζωή ζωή αἰώνια (Ἰωάν. 6,51).

Τό μάννα δέν ἔδινε ζωή αἰώνια.
Γιατί οἱ πατέρες στήν ἔρημο, ἄν και
ἔφαγαν τό μάννα, πέθαναν. Γιατί τό
μάννα δέν τοῦς χάρισε ἀφθαρσία και
ἀθανασία. Ἀφοῦ τό μάννα δέν ἦταν
ἄρτος ζωῆς και ζωοποιός. Ἦταν ἀ-
πλῶς τροφή ἐφήμερη, γιά τό σῶμα.
Ἄλλά τό ἔδιδε ὁ Θεός μέ θαῦμα. Και

γί' αὐτό λέγεται «ἄρτος ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ».

Ἀντίθετα, ἡ Θεία Κοινωνία, τό
Σῶμα και τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι
ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· εἶναι ἄρτος ζωοποι-
ός. Εἶναι ἄρτος πού μᾶς δίνει τήν αἰώ-
νια ζωή, ἀφοῦ μᾶς ἐνώνει μέ τόν Χρι-
στό.

* * *

Ἄς τό διασαφηνίσουμε μέ ἓνα πα-
ράδειγμα:

Παίρνομε μία σπίθα. Μία μόνο
σπίθα. Ἡ σπίθα εἶναι ἓνα ἐλάχιστο
σποράκι φωτιά. Τόσο, πού πιό μικρό
δέν γίνεται. Ἄν ὁμως τήν ρίξουμε μέ-
σα σ' ἓναν σωρό ἄχυρα, αὐτό τό ἐλάχι-
στο σποράκι φωτιά, ἡ μία σπίθα,
ἀρκεῖ γιά νά κάψει και νά κάμει στά-
χτη ὅλον τόν σωρό τά ἄχυρα, ὅσο με-
γάλος και ἄν εἶναι.

Ἔτσι και σέ μᾶς ὁ Κύριος μας Ἰη-
σοῦς Χριστός (τό πῦρ τῆς θεότητος)
βάζει μέσα μας μέ τό Σῶμα Του και
τό Αἷμα Του τήν ζωή. Ἔστω και ἄν ἡ
ποσότητα τοῦ Σώματος και τοῦ Αἵμα-
τός Του, πού παίρνομε στήν Θεία
Κοινωνία, εἶναι ἐλάχιστη. Ὅμως, ἐπει-
δή εἶναι τοῦ Χριστοῦ Σῶμα, **ἀρκεῖ!**
Ἔτσι μπαίνει μέσα μας σάν σπόρος
ἀθανασίας. Και ἀφανίζει-καίει μέσα

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ

Ο Ευγένιος Ίονέσκο ήταν ένας σύγχρονος, μεγάλος θεατρικός συγγραφέας, μακαρίτης τώρα, πολύ γνωστός σε όλο τον κόσμο. Έλεγε, λοιπόν, κατά καιρούς σε διάφορες συνεντεύξεις του (ο Ίονέσκο ήταν Ορθόδοξος Χριστιανός και μάλιστα βαθιά πιστός):

«Αισθάνομαι ότι σηκώνω τό βάρος του κόσμου. Αισθάνομαι ότι φωτίζω, αν και από άλλο παίρνω τό φως. Νοιώθω υπεύθυνος για όλα. Έχω αγωνία πώς θά σταματήσουν νά πολεμοῦν οί άνθρωποι στον κόσμο μεταξύ τους. Πώς νά δείξω στους επαναστάτες ότι θά ασκοῦν και αυτοί χειρότερη τρομοκρατία όταν πάρουν τήν ἐξουσία. Πρέπει νά πείσω τούς ανθρώπους νά μήν μισοῦνται. Χρειάζεται ἡ ἀγάπη. Κάποιος πού θέλησε νά τά κάνει όλα αυτά, ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλλά Τόν σταύρωσαν. Πρέπει νά μαχόμεστε ἐναντία στην κούραση, τήν ἀγωνία, τήν ἀηδία, τήν ἀδυναμία, τήν ἀδιαφορία πού εἶναι μέσα μας. Ἡ ἀνάγκη τῆς πίστεως στό Χριστό εἶναι ἡ πιό βαθιὰ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν λείπει, τότε ἔρχεται ἡ ἀπελπισία, ἡ καταστροφή. Ὅπου δέν ὑπάρχει ἀγάπη, εἶναι κόλαση. Ὁ ἄνθρωπος παρασύρεται πρὸς τά κάτω, τόν καταποντισμό, τήν καταβύθιση, τήν λάσπη, τόν βόρβορο. Πρέπει νά κάνει προσπάθεια νά ἀνέβει πρὸς τά πάνω, πρὸς τό φῶς, τῆ ζεστασιά, τόν παράδεισο».

Σέ ἄλλη συνέντευξή του, πρὶν πολλά χρόνια, εἶχε πει γιά τόν ἑαυτό του τά ἑξῆς:

«Έγινα συγγραφέας γιατί δέν μποροῦσα νά γίνω ἅγιος. **Αὐτό ἐπιθυμοῦσα, ἀλλά πρέπει νά εἶσαι ταπεινός γιά νά εἶσαι ἅγιος.** Καί ἐγώ ἔχω ματαιοδοξία. Ὅλοι οί ἄνθρωποι εἶναι ματαιόδοξοι. Ὑποφέρω γι' αὐτό. Προτιμοῦσα νά εἶμαι ἓνας ἀνώνυμος ἅγιος παρά ἓνας ἐπώνυμος συγγραφέας» (Περιοδικό Paris Match, 4-11-1963).

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ σοφοῦ συγγραφέα δέν εἶναι καί τόσο ὑπερβολική! Ἀφοῦ καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς προτρέπει:

-Νά γίνετε καί ἐσεῖς τέλειοι, ὅπως τέλειος εἶναι ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος (Ματθ. 5, 48).

Ἀπόδειξη γι' αὐτό ἀποτελοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀνήκουν στήν κατηγορία τοῦ Ίονέσκο (κοσμικά «ἐπώνυμοι» καί διάσημοι), καί οί ὅποιοι ἀγίασαν! Ἐνας ἀπ' αὐτούς εἶναι ὁ ἅγιος Εὐδόκιμος. Ἐζῆσε τόν 9^ο αἰώνα, στήν Καππαδοκία. Γιά τίς ἱκανότητές του, τήν παιδεία του καί ἰδίως γιά τό ἦθος του, διορίσθηκε διοικητής τῆς ἐπαρχίας Χαρσιανῶν. Ἐκοιμήθη σέ ἡλικία 33 ἐτῶν, τό 829 μ.Χ. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 31 Ἰουλίου.

Σχεδόν ἀμέσως μετά τόν θάνατό του, πλήθος θαυμάτων ἐγίνονταν στον τάφο του. Στήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων του, τό σῶμα του βρέθηκε ἀφθαρτο μέ ἀπερίγραπτη εὐωδία.

Ὅσο ζοῦσε ὁ Εὐδόκιμος, οί ἄνθρωποι ἔβλεπαν τήν σεμνότατη ζωή του, τίς ἐλε-

μας τήν ἁμαρτία καί τήν φθορά».

(Ἑρμηνεία εἰς τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, βιβλίο Γ κεφ. 6 καί βιβλίο Δ κεφ. 2, P.G. 77, σ. 501Α, 561Α, 581ΒC)

* * *

Καί ἔτσι, ἐπαληθεύονται πλήρως τά λόγια τοῦ Χριστοῦ:

-Ὅποιος τρώει τήν σάρκα Μου καί πίνει τό αἷμα Μου ἔχει ζωή αἰώνιο (Ἰωάν. 6,54).

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Αναμφισβήτητη ή πρόοδος τής ιατρικής έπιστήμης είναι άλματώδης τά τελευταία χρόνια. Καί αύτή ή πρόοδος, όπως κάθε άλληθινή πρόοδος του ανθρώπου, όφείλεται πρωτίστως στον «Πατέρα των Φώτων», από τον Όποιο πηγάζει «πάσα δόσις αγαθή» καί κάθε φωτισμός.

Παρά ταύτα συχνό είναι τό φαινόμενο, νά αποφεύγεται ή προσφυγή στους γιατρούς καί στά φάρμακα, ιδιαίτερα σέ προβλήματα νευρολογικής καί ψυχιατρικής φύσεως, μέ τήν ΑΣΕΒΕΣΤΑΤΗ καί ΑΝΟΗΤΗ δικαιολογία, ότι άρκει μόνο ή πίστη, ή προσευχή στους θαυματουργούς άγίους καί ή συμμετοχή στά Μυστήρια τής Έκκλησίας. Η προσευχή όμως καί τά Μυστήρια δέν άκυρώνουν, αλλά ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ τήν βοήθεια των φαρμάκων καί των ιατρών, οι όποιοι - κατά τήν Άγία Γραφή καί τους Πατέρες τής Έκκλησίας - δέν είναι ... «όργανα του διαβόλου» (!) αλλά ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

* * *

Ό άγιορείτης Γέροντας Ίωσήφ ό Ήσυχαστής (†1959) σέ μία έπιστολή του, γράφει σέ ένα πνευματικοπαίδι του, πού αντιμετώπιζε προβλήματα μέ τά νεύρα του:

«Θάρρος! Δέν είσαι μόνον εσύ. Είναι κόσμος πολύς. Παλαιότερα ήλθαν κοντά μου πολλοί, καί μέ προσευχή καί νηστεία θεραπεύθηκαν. Τώρα όμως, **ΔΕΝ ΜΕ ΑΚΟΥΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΩ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ...** Διάβασα καί του άγίου Νεκταρίου τίς έπιστολές, καί είδα ΠΟΣΟ ΠΡΟΣΕΧΕ ΣΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑ-

◀ ημοσύνες του καί τήν μεγάλη ευλάβειά του. Όμως, δέν γνώριζαν άκριβώς τους κρυφούς του άγώνες νηστείας, προσευχής, μελέτης. Τους φανέρωσε όμως ό Χριστός μέ τά θαύματα. Τό ύψηλό άξίωμα του Ευδοκίμου, ό πλούτος καί οι ύποχρεώσεις του δέν τον εμπόδισαν νά φθάσει στήν πνευματική τελειότητα!

Συνεπώς, είναι στό χέρι μας νά τον μιμηθοϋμε τό κατά δύναμιν! Τουλάχι-

ΚΑ ΕΝΑΣ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΓΙΟΣ! Έγώ ό φτωχός άσκητής γέρασα στήν έρημο, καί ήθελα μόνο μέ τήν πίστη νά θεραπεύσω. ΤΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΩ ΚΑΙ ΕΓΩ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ **ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΣ!**... Λοιπόν, τώρα θά λέω καί έγώ σάν τον άγιο: Κύτταξε νά γίνεις καλά· νά διορθώσεις τά νεύρα σου...· καί θά βρεις πάλι τήν προσευχή σου καί τήν ειρήνη...». (άπό τό βιβλίο του «Έκφρασις Μοναχικής Έμπειρίας» έκδ. 1985, σελ. 284)

Είναι άξιο πολλής προσοχής, ότι ένας γερασμένος στήν άσκηση ήσυχαστής άγιορείτης τονίζει ότι **προϋπόθεση ύγιούς πνευματικής ζωής είναι ή - ΚΑΙ μέ φάρμακα - άποκατάσταση τής υγείας του ψυχιατρικά άσθενούς.**

Ό άγιος Νεκτάριος, στον όποιο αναφέρεται ό Γέροντας Ίωσήφ, άπευθυνόμενος σέ μία πνευματική του θυγατέρα λέει τά έξης:

«Περί τής καταστάσεώς σου, σου λέγω ότι είναι άποτελέσματα έν μέρει τής άσθενείας σου. Φαίνεται ότι καί σύ είσαι ύστερική, καί ή νόσος έξασθένησε τό νευρικό σου σύστημα καί σέ κατέστησε νευροπαθή καί πολύ ευαίσθητη... Ό πειρασμός έπωφελείται από τήν πάθησή σου καί σέ θλίβει, αποδίδοντας όλη τήν έκ τής ύστερικής σου καταστάσεως νευροπάθεια στήν άδιόρθωτη γνώμη σου, καί έτσι σέ ώθει στήν άπελπισία. Μάθε λοιπόν, ότι αύτά πού σου ύποβάλλει ό πονηρός είναι ψευδή, καί μή τά δέχεσαι. Φρόντισε νά ενισχύσεις λίγο τό νευρικό σου σύστημα, καί πάψε νά ταραζέσαι από τους λογισμούς... **Όταν θεραπευθή τό σώμα σου, θά θεραπευθή καί ή ψυχή σου.** Άκουσέ με λοιπόν καί φρόντισε γιά τήν θεραπεία σου... νά σου στείλει Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΣΤΕΡΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ...» (Ποιμαντικές Έπιστολές Άγίου Νεκταρίου, έκδ. «Υπακοή» 2000, σελ. 59). ➤

στον, άς προσπαθήσουμε νά άγωνισθοϋμε κατά των άμαρτιών καί αδυναμιών μας λίγο περισσότερο. Άς ξεκινήσουμε, καλλιεργώντας στήν καρδιά μας τον πόθο γιά τήν τελειότητα, όπως έκανε καί ό διάσημος Ίονέσκο. Όπωςδήποτε, αυτό όλοι μπορούμε νά τό επιτύχουμε, άν θέλουμε!

Άρχιμ. Ν. Κ.

«Ο ΑΛΗΤΗΣ»

Πολλές φορές ακούμε ή λέμε τή λέξη αλήτης, χαρακτηρίζοντας έτσι κάποιον άνθρωπο.

Τί σημαίνει όμως αλήτης;

Η πρωταρχική έννοια του όρου σημαίνει εκείνον που περιφέρεται άσκοπα. Η σημερινή του έννοια σημαίνει τόν παλιάνθρωπο, τόν άπατεώνα, τόν κακό άνθρωπο.

Κανείς, βέβαια, δέν θέλει νά τόν χαρακτηρίζουν αλήτη! Μά και κανείς δέν παραδέχεται πώς είναι αλήτης! Όλοι θεωρούμε τούς έαυτούς μας καλούς.

Οί άγιοι χαρακτηρίζουν έτσι ένα από τά κυριώτερα στοιχεία τής ψυχής μας: τόν νού μας. Τόν βρίσκουν νά αλητεύει άσκοπα. Ίδού, λοιπόν, τί συμβαίνει:

Ό νούς είναι τό μεγαλύτερο δώρο του Θεού, μοναδικά και άποκλειστικά δοσμένο στον άνθρωπο, για νά γνωρίσει τόν Δημιουργό Του και νά Τόν τιμήσει μέ τά καλά του έργα: «Νούν και φρένα και λόγον δώνρον Θεού εΐληφα όπως επιγνούς τόν Δεσπότην, έργους τιμήσω καλοΐς» (Κανών στον φύλακα άγγελου, ωδή ε΄).

Όμως αυτό τό δώρο, πού έχει τήν δυνατότητα νά μάς ανεβάσει στον ούρανό, νά μάς κατεβάσει στον Άδη ή νά μάς γυρίσει σ΄ όλο τόν κόσμο σέ χρόνο μηδέν, χρειάζεται συμμάζεμα. Χρειάζεται πνευματική καλλιέργεια, γιατί μέ τό γεγονός τής πτώσεως και τής απομακρύνσεώς μας από τόν Θεό, υπέστη τήν μεγαλύτερη βλάβη.

Αυτό τό διαπιστώνομε καθημερινά.

• Πηγαίνοντας στό ναό νά έκκλησιαστούμε, πολλές φορές φεύγομε χωρίς νά έχουμε προσέξει καθόλου.

• Τό ίδιο συμβαίνει και τήν ώρα τής προσευχής μας.

• Τό βλέπομε και σέ απλά πράγματα: Συνομιλούμε μέ κάποιον και δέν μπορούμε νά συνεννοηθούμε γιατί ό νούς μας είναι «φευγάτος»!

Ένας άρχαΐος έλληνας φιλόσοφος, ό Έπίχαρμος, λέγει: «Νούς όρα και νούς ακούει: τάλλα κωφά και τυφλά». Μόνο ό νούς βλέπει και ακούει: όλα τά άλλα αισθητήρια όργανα, χωρίς τήν συμμετοχή του νού, είναι κωφά και τυφλά.

Και ό φιλόσοφος Διογένης συμφωνώντας μέ τόν Έπίχαρμο λέγει: «Πολλές φορές, έχοντας άλλοι τόν νού μας, ούτε βλέπομε, ούτε ακούμε».

Πώς τόν νού μας πού παρεκτρέπεται, πού «πετάει στά σύννεφα», θά τόν συμμαζέψουμε;

Κάνοντας προσευχή.

«Τόν έσκορπισμένο μου νού συμάζεψε Κύριε! Γιατί, πολλές φορές, ενώ ψάλλω, βρέθηκα νά άμαρτάνω. Άφου μέ τό στόμα ψάλλω ύμνους και μέ τό πνεύμα μου σκέφτομαι άμαρτίες» (Παρακλητική, Άποσίτixa γ΄ ήχου, Κυριακή έσπέρας).

«Φώτισε Κύριε τόν νού και τήν καρδιά μου».

Μόνο έτσι από «αλήτης» θά γίνει όδηγός μας για τήν βασιλεία του Θεού. Και τότε θά καταλάβουμε τά λόγια του Άποστόλου Παύλου: «έμεΐς έχουμε νούν Χριστού» (Α΄ Κορ. 2,26).

Αρχιμ. Π. Α.

Τά ψυχο-νευρολογικά λοιπόν προβλήματα - έκτός από τήν **άπαραΐτητη** προσευχή και συμμετοχή στην Μυστηριακή ζωή τής Έκκλησίας - χρειάζονται και τήν ΧΗΜΙΚΗ βοήθεια τής φαρμακευτικής άγωγής, ή όποία ρυθμίζει και θεραπεύει τήν σωματική διάσταση του προβλήματος και εξασφαλίζει τίς προϋποθέσεις **ισορροπημένης και υγιούς** καλλιέργειας τής πνευματικής ζωής.

Η πείρα και ό λόγος τών θεοφόρων συγχρόνων άγίων Πατέρων, πού άναφέραμε, είναι άποκαλυπτικός και όδηγητικός. Νά έχουμε και τίς εύχές τους.

Αρχιμ. Β. Α.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαΐον Περιοδικόν

1. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΙΟΥΛΙΟΣ 2014 * Άρ. Φύλλου 372* Έτος ΛΔ΄

Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

